antallet af ansøgere ved den pågældende udvælgelsesprøve. Ved udvælgelsesprøver med et stort antal deltagere bør begrundelsen for et afslag ikke være af et sådant omfang, at den udgør en urimelig belastning for udvælgelseskomiteens virksomhed og personaleafdelingens arbejde.

I sag 89/79

FRANCESCO BONU, tjenestemand ved de almindelige italienske sygekasser (I.N.P.S.) boende i Cagliari (Italien), ved advokat Louis Schiltz, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på dennes kontor, 83, boulevard Grande-Duchesse Charlotte,

sagsøger,

mod

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved John Carbery, konsulent i den juridiske tjeneste i Rådets generalsekretariat, og med valgt adresse i Luxembourg hos van den Houten, direktør for Den europæiske Investeringsbanks juridiske tjeneste, 2, place de Metz,

sagsøgte,

hvorunder er nedlagt påstand om annullation af den afgørelse, hvorved udvælgelseskomiteen for den almindelige udvælgelsesprøve Rådet/LA/170 (italiensksprogede oversættere) afslog at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven, har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden A. Touffait, dommerne P. Pescatore og O. Due,

generaladvokat: G. Reischl
justitssekretær: A. Van Houtte

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes påstande, anbringender og argumenter kan sammenfattes således:

I — Sagsfremstilling

I De Europæiske Fællesskabers Tidende C 231 af 29. september 1978 (s. 6) offentliggjorde Rådet en meddelelse om afholdelse af almindelig udvælgelsesprøve med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af italienskprogede oversættere og offentliggjorde i samme nummer (s. 2) en meddelelse indeholdende bestemmelser vedrørende afholdelsen af almindelige udvælgelsesprøver.

I meddelelsen om udvælgelsesprøven anføres i afsnit IV, der har overskriften »Nærmere bestemmelser vedrørende udvælgelsesprøven og adgangsbetingelser«, følgende:

Udvælgelsesprøven finder sted på grundlag af kvalifikationsbeviser og aflæggelse af prøver. Adgang hertil har ansøgere, der opfylder følgende betingelser, og hvis ansøgning er blevet godtaget af udvælgelseskomiteen.

Vedkommende må:

a) have gennemført studier på universitetsniveau, afsluttet med et eksamensbevis eller et certifikat for en fuldført universitetsuddannelse, eller have praktisk erfaring som oversætter på et tilsvarende niveau. Ansøgerne skal fremlægge dokumentation for, at de opfylder denne betingelse for adgang til prøven (genpart af eksamensbeviser eller certifikater, eller i mangel heraf, dokumentation for tilsvarende praktisk erfaring);

b) have italiensk som modersmål eller beherske dette sprog fuldkomment, have indgående kendskab til fransk samt have tilfredsstillende kendskab til et eller flere af følgende sprog: dansk, engelsk, nederlandsk eller tysk; kendskab til dansk eller nederlandsk er navnlig af interesse. Ansøgerne skal ligeledes fremlægge passende dokumentation for, at de opfylder denne betingelse for adgang til prøven (eksamensbeviser, certifikater, eventuelle attestationer fra arbejdsgivere osv.);

c) være født efter den 31. december 1937. Aldersgrænsen gælder ikke for ansøgere, der på datoen for ansøgningernes indgivelse i mindst ét år har været ansat som tjenestemænd eller øvrige ansatte ved De europæiske Fællesskaber. For at drage fordel af denne undtagelse skal de imidlertid forelægge en attestation udstedt af deres institution, hvori der gøres rede for deres tjenstlige stilling og tiltrædelsesdato;

d) opfylde de almindelige betingelser, der er gengivet i stk. I, pkt. 1, 2 og 3, i den meddelelse, der er aftrykt foran denne meddelelse om afholdelse af udvælgelsesprøve.

Udvælgelseskomiteen opstiller listen over de ansøgere, der opfylder adgangsbetingelserne til udvælgelsesprøven og udpe-

ger på denne liste de ansøgere, der har adgang til at deltage i prøverne. Alle ansøgere vil særskilt modtage meddelelse om udvælgelseskomiteens afgørelse.

I den samtidig med meddelelsen om udvælgelsesprøven offentliggjorte meddelelse om bestemmelser vedrørende udvælgelsesprøver anføres i afsnit II, »Fremgangsmåde«, pkt. 4, følgende:

Listen over ansøgere, som opfylder de betingelser, der er fastsat i meddelelsen om afholdelse af udvælgelsesprøve, fastlægges af udvælgelseskomiteen efter gennemgang af ansøgningspapirerne.

Såfremt udvælgelsesprøven afholdes på grundlag af aflæggelse af prøver, har alle ansøgere, der er opført på denne liste, adgang til prøverne.

Såfremt udvælgelsesprøven afholdes på grundlag af kvalifikationsbeviser, gennemgår udvælgelseskomiteen, efter at have fastsat kriterierne for sin bedømmelse af disse, kvalifikationsbeviserne for de ansøgere, der er opført på listen.

Såfremt udvælgelsesprøven afholdes på grundlag af kvalifikationsbeviser og aflæggelse af prøver, udpeger udvælgelseskomiteen på listen de ansøgere, der har adgang til at deltage i prøverne.

Pkt. 7 i samme afsnit udtaler følgende:

Udvælgelseskomiteens arbejde er fortroligt. Som følge heraf kan der hverken gives meddelelse om grunden til en eventuel ikke-adgang til prøverne eller om de af ansøgerne opnåede points.

Den 7. november 1978 ansøgte sagsøger om deltagelse i udvælgelsesprøven. Med skrivelse af 22. november 1978 anerkendte Rådet modtagelsen af hans ansøgning.

Den 5. marts 1979 meddelte Rådet sagsøgeren, at han ikke fik adgang til prøverne, idet Rådet tilskrev ham som følger:

Under henvisning til Deres ansøgning om deltagelse i ovennævnte udvælgelsesprøve beklager jeg at måtte meddele Dem, at udvælgelseskomiteen ikke har optaget Dem på listen over de ansøgere, der har fået adgang til at deltage i prøverne.

Som anført i pkt. 7 i afsnit II i den meddelelse, der er offentliggjort foran meddelelsen om udvælgelsesprøven (se EF-Tidende C 231, s. 3) er udvælgelseskomiteens arbejde fortroligt. Jeg har derfor ikke mulighed for at oplyse Dem om begrundelsen for beslutningen om ikke at give Dem adgang til prøven.

Hoslagt medfølger de bilag, der var vedlagt Deres ansøgning . . .

II — Skriftveksling

Sagsøgeren Bonu har anlagt nærværende sag den 5. juni 1979.

Skriftvekslingen er forløbet forskriftsmæssigt.

Efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (anden afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

III — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

a) Sagen antages til realitetsbehandling.

b) Afgørelsen af 5. marts 1979, hvorved udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøven Rådet/LA/170 afslog at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven, annulleres.

c) Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Rådet har nedlagt følgende påstande:

a) Frifindelse.

b) Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger, i det omfang disse ikke skal betales af sagsøgte i medfør af bestemmelserne i procesreglementets artikler 70 og 95, stk. 2.

IV — Parternes anbringender og argumenter under skriftvekslingen

A — Formaliteten

Rådet vil ikke bestride, at sagsøgeren efter Domstolens praksis har ret til at påklage udvælgelseskomiteens afgørelse ved et umiddelbart søgsmål uden forinden at have klaget administrativt til ansættelsesmyndigheden.

Efter at sagsøgeren med skrivelse af 5. marts 1979 fik meddelt, at han ikke fik adgang til prøverne, havde han en frist på 3 måneder til at anlægge sag. Denne frist er overholdt, idet stævningen er indgivet den 5. juni 1979.

B — Realiteten

1. Beslutningen om ikke at give sagsøgeren adgang til prøverne

Sagsøgeren anfører, at den påklagede afgørelse bør annulleres som følge af manglende begrundelse.

a) Der gælder et almindeligt retsprincip, hvorefter enhver afgørelse, der indeholder et klagepunkt, skal begrundes. Dette princip er udtrykt i Tjenestemandsvedtægtens artikel 25, stk. 2.

Formålet med kravet om begrundelse er ikke alene at sikre en beskyttelse af de personer, til hvem retsakten er rettet, men tillige at gøre det muligt for Domstolen at udøve den retlige kontrol, som er tillagt den i medfør af traktaten.

Ifølge Domstolens faste praksis bør utilstrækkelige eller meget kortfattede begrundelser for afgørelser vedrørende enkeltpersoner, navnlig med hensyn til adgang til udvælgelsesprøver, medføre afgørelsens annullation. Det må være et ufravigeligt krav, at de begrundelser, der meddeles ansøgerne, gør det muligt for disse at forstå grunden til deres udelukkelse og samtidig muliggør en kontrol af afgørelsens retmæssighed.

Samme konsekvens må så meget mere være resultatet i tilfælde, hvor der overhovedet ikke foreligger en begrundelse. Det er her aldeles umuligt for ansøgeren at få kendskab til begrundelsen for ikkeadgang og en judiciel kontrol fra Domstolens side vil være umulig.

b) Sagsøgeren anfører endvidere, at Rådet fortolker Domstolens afgørelser forkert, navnlig dommen af 15. marts 1973 (sag 37/72, *Marcato* mod *Kommissionen,* Sml. s. 361). Det fremgår af denne dom, at hvor der er tale om en udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser — og nærværende sag angår et sådant tilfælde — består første stadium af udvælgelseskomiteens arbejde i at sammenholde de af ansøgerne fremlagte kvalifikationsbeviser med de i meddelelsen om udvælgelsesprøven krævede kvalifikationer på basis af objektive data, som hver af ansøgerne kender for sit vedkommende, hvorfor der kan forlanges en fyldestgørende begrundelse af udfaldet.

Den citerede dom udtaler således direkte det modsatte af, hvad der hævdes fra Rådets side. Dommen fastslår endvidere, at det kun er i det stadium, hvorunder udvælgelseskomiteen opstiller listen over egnede ansøgere til ledige stillinger, at komiteens arbejde er fortroligt.

Den retlige pligt til begrundelse kan således ikke tilsidesættes i det foreliggende tilfælde, idet det følger af artikel 5, stk. 4, i vedtægtens bilag III, at hvor der er tale om en udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver, er sammenligningen af kvalifikationsbeviser en nødvendig forudsætning for udfærdigelsen af listen over de ansøgere, der skal have adgang til prøverne.

c) En retsakts retmæssighed må bedømmes, som den forelå på tidspunktet for udstedelsen, og i øvrigt bør den selv indeholde belæg for, at den er lovlig og forskriftsmæssig.

Den påklagede retsakt, dvs. meddelelsen af 5. marts 1979 fra udvælgelseskomiteen, opfylder ikke disse to elementære krav, og det er ikke muligt at »redde« retsakten og efterfølgende gøre den forskriftsmæssig ved at tilbyde at fremlægge rapporten fra udvælgelseskomiteen til udnævnelsesmyndigheden.

Selv om tilbuddet er uden betydning for den påklagede retsakts lovlighed, fortjener det dog ros, idet det beviser, at tavshedspligten for udvælgelseskomiteens arbejde nu ikke forhindrer fremlæggelsen af et dokument, der indeholder oplysninger vedrørende alle ansøgerne, hvorimod Rådet på daværende tidspunkt ikke engang har følt sig foranlediget til at give så meget som antydningen af en begrundelse i meddelelsen til sagsøgeren.

Eksistensen af den af grunde ledsagede rapport fra udvælgelseskomiteen til ansættelsesmyndigheden indeholder i øvrigt ikke tilstrækkelig garanti for en afvist ansøger med hensyn til forskriftsmæssig behandling, da rapporten er stilet til det organ, som afholder udvælgelsesprøverne.

Ansøgeren modtager ingen udskrift vedrørende sin sag. Han svæver derfor i uvidenhed mht. begrundelsen for ikke at få adgang til prøverne og har ikke mulighed for at få foretaget en efterprøvelse ved et judicielt organ, der er uafhængigt af den myndighed, der har udstedt retsakten. Han er endvidere afskåret fra at påberåbe sig vildfarelse eller fejlskøn fra udvælgelseskomiteens side med hensyn til et kvalifikationsbevis eller andet dokument, der er fremlagt til støtte for hans ansøgning.

Rådet gennemgår sin praksis vedrørende oplysninger til ansøgere, der deltager i en udvælgelse på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver. I overensstemmelse med bestemmelserne i vedtægtens bilag III, artikel 5, stk. 1, 3 og 4, udfærdiger udvælgelseskomiteerne først listen over ansøgere, der opfylder betingelserne for deltagelse i udvælgelsesprøven; de fastlægger dernæst kriterierne, på grundlag af hvilke bedømmelsen af ansøgernes kvalifikationsbeviser sker, hvorefter de gennemgår ansøgningerne på grundlag af disse kriterier til opstilling af listen over de ansøgere, der skal have adgang til prøverne. De af udvælgelseskomiteen fastlagte kriterier indgår i rapporten, som tilstilles ansættelsesmyndigheden ved arbejdets afslutning (vedtægtens bilag III, artikel 5, stk. 6).

Personer, som har indgivet ansøgning, modtager underretning fra generalsekre-

tariatet, såfremt udvælgelseskomiteen ikke giver dem adgang til at deltage i udvælgelsesprøven. De ansøgere, som udvælgelseskomiteen giver adgang til at deltage i udvælgelsesprøven, modtager derimod ikke en bekræftelse herpå, men modtager meddelelse om udvælgelseskomiteens positive eller negative afgørelse vedrørende deres adgang til prøverne.

For så vidt angår den gældende retstilstand bestrides det ikke, at en afgørelse, hvorved en ansøger nægtes adgang til en udvælgelsesprøve, skal begrundes. Det følger imidlertid af *Marcato*-dommen, at der må sondres mellem to adskilte stadier af proceduren. Det første stadium består i en gennemgang af ansøgningerne for at udvælge de ansøgere, der skal gives adgang til udvælgelsesprøven; resultatet heraf skal begrundes på fyldestgørende måde. Der foreligger en retspligt til at begrunde ikke-adgang til en udvælgelsesprøve. Det andet stadium omfatter ansøgernes egnethed til den ledige stilling med henblik på opstilling af en egnethedsliste. Dette andet stadium, der består i en sammenligning, er derfor omfattet af den tavshedspligt, som gælder for en udvælgelseskomitees arbejde.

I den foreliggende sag angår afslaget adgangen til andet stadium, idet ansøgeren fik adgang til at deltage i udvælgelsesprøven, men ikke til at deltage i selve prøverne, som følge af de af udvælgelseskomiteen fastlagte kriterier for vurderingen af kvalifikationsbeviserne. Denne del af udvælgelseskomiteens arbejde er omfattet af tavshedspligten.

2. Meddelelsen om bestemmelser vedrørende afholdelse af almindelige udvælgelsesprøver

Sagsøgeren mener, at den i afsnit II (Fremgangsmåde), pkt. 7, indeholdte betingelse i meddelelsen om bestemmelser vedrørende afholdelse af almindelige udvælgelsesprøver (EFT C 231, s. 3) er ulovlig og under alle omstændigheder uanvendelig, i hvert fald i det omfang forbuddet mod at give meddelelse om grunden til eventuel ikke-adgang til prøverne er blevet anvendt på sagsøgeren. Et sådant forbud findes ikke i artikel 6 i vedtægtens bilag III, der omhandler fremgangsmåden ved udvælgelsesprøver, idet artiklen alene udtaler, at udvælgelseskomiteens arbejde er fortroligt.

Den omhandlede meddelelse er en tilføjelse til en forordningstekst, hvorfor den ikke kan tages i betragtning af Domstolen.

At det skulle være umuligt at meddele en ansøger grunden til, at han ikke får adgang til selve prøverne, eller de opnåede points, er under ingen omstændigheder en nødvendig følge af, at udvælgelseskomiteens arbejde er omfattet af tavshedspligt. Tavshedspligten omfatter enkeltpersoners vurderinger og udtalelser, der er blevet fremsat i forbindelse med komiteens drøftelser, men omfatter ikke den samlede, endelige vurdering.

Rådet gør gældende, at den kritiserede bestemmelse er en af institutionen indført regel, der gælder for alle udvælgelsesprøver og netop har til formål at sikre, at arbejdet i udvælgelseskomiteen er fortroligt, jf. princippet herom i artikel 6 i vedtægtens bilag III. Det fastsatte vilkår er fuldt ud lovligt, idet det angår ansøgernes adgang til selve prøverne, og ikke ansøgernes adgang til deltagelse i udvælgelsesprøven som sådan.

a) Udvælgelseskomiteens uafhængighed forudsætter, at dens arbejde er fortroligt. En undtagelse fra en streng gennemførelse af princippet om tavshedspligt må naturligvis gælde med hensyn til den

begrundede rapport, som udvælgelseskomiteen afgiver til ansættelsesmyndigheden, for at denne kan vælge på grundlag af en fuld oplysning af sagen.

Rådet har i den foreliggende sag fulgt vedtægtens regel om tavshedspligt, idet sagsøgeren ikke er blevet udskilt i procedurens første stadium, men i det stadium, der er omfattet af tavshedspligten.

b) Meddelelsen, der har karakter af en orientering og ikke en regelfastsættelse, har til formål at gengive de almindelige regler for udvælgelsesprøver og at oplyse kommende ansøgere om, at udvælgelseskomiteens arbejde er fortroligt.

c) Det er ikke muligt at begrunde det endelige resultat, uden at afsløre udvælgelseskomiteens arbejde. I øvrigt får ansøgeren rent faktisk meddelelse om »den endelige, samlede vurdering«, idet han får meddelt, hvorvidt han har haft held med sin ansøgning eller ej.

Ifølge Domstolens dom i *Marcato*-sagen er udvælgelseskomiteen ikke forpligtet til at begrunde et eventuelt afslag på adgang til selve prøverne når udvælgelsesprøverne sker på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver, og ansøgeren allerede har opnået adgang til udvælgelsesprøverne.

Udvælgelsesprøven LA/170, som nærværende sag omhandler, var en udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver og kan derfor kun til dels sammenlignes med den udvælgelsesprøve, hvis udfald blev påklaget i *Marcato*-sagen. Udvælgelsesprøverne er sammenlignelige for så vidt angår første stadium af gennemgangen af ansøgningerne, men ikke for så vidt angår andet stadium og vurderingen med henblik på adgang til selve prøverne, hvilket stadium nærværende sag angår.

Det er fejlagtigt af sagsøgeren, når han ikke sondrer mellem gennemgangen af kvalifikationsbeviserne på det stadium, der angår adgang til udvælgelsesprøverne, hvor udvælgelseskomiteen er forpligtet til at begrunde en eventuel afvisning, og gennemgangen af kvalifikationsbeviserne under en udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver med henblik på at udfinde de ansøgere, der får adgang til selve prøverne, idet denne del af udvælgelseskomiteens arbejde er omfattet af reglen om tavshedspligt.

Det er indlysende, at udvælgelseskomiteen er nødsaget til at vurdere de fremlagte kvalifikationsbeviser for at kunne bedømme ansøgernes egnethed til den ledige stilling.

Denne bedømmelse sker, inden der gives adgang til selve prøverne. Det er således under disse to stadier af en udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver, at udvælgelseskomiteen må foretage sine individuelle bedømmelser og det er vanskeligt at se, hvorledes udvælgelseskomiteen skulle kunne begrunde den endelige bedømmelse, uden at afsløre sit arbejde.

d) Det er givet, at Rådets afgørelser som almindelig regel skal være ledsaget af grunde som dokumentation for deres lovlighed og forskriftsmæssighed. Det særlige tilfælde, der angår udvælgelsesprøver, danner en undtagelse fra denne regel, en undtagelse, hvis afgrænsning er fastlagt i Domstolens praksis.

e) Forpligtelsen for udvælgelseskomiteen til at udfærdige en begrundet

rapport til udnævnelsesmyndigheden giver ansøgerne en sikkerhed for, at proceduren forløber forskriftsmæssigt, og gør det muligt for Domstolen at udøve kontrol. Fremlæggelsen af denne rapport for Domstolen krænker ikke tavshedspligten.

f) I medfør af EØF-traktatens artikel 179 har Domstolen — med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i vedtægten — kompetence til at afgøre alle tvister mellem Fællesskabets institutioner og personer, som kan påberåbe sig vedtægten, herunder også deltagere i en almindelig udvælgelsesprøve.

IV — Mundtlig forhandling

Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Domstolen i retsmødet den 10. januar 1980.

Generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 7. februar 1980.

Præmisser

1 Ved stævning indgivet den 5. juni 1979 har sagsøgeren, der er italiensk statsborger og har bopæl i Cagliari, Sardinien, i henhold til Tjenestemandsvedtægtens artikel 91 nedlagt påstand om annullation af den afgørelse, hvorved udvælgelseskomiteen for den almindelige udvælgelsesprøve Rådet/LA/170 (italienskprogede oversættere), til hvilken sagsøgeren havde indsendt ansøgning, har afslået at give ham adgang til at deltage i udvælgelsesprøvens prøver.

2 Det fremgår af sagens akter, at sagsøgeren den 20. november 1978 på forskriftsmæssig måde indgav ansøgning vedrørende ovennævnte almindelige udvælgelsesprøve, jf. meddelelserne i EFT af 29. september 1978 (C 231, hhv. s. 2 og 6). Med skrivelse af 22. november 1978 anerkendte Rådet modtagelsen af hans ansøgning. Den 5. marts 1979 tilskrev Rådets administration sagsøgeren, at han ikke havde fået adgang til selve prøverne, idet skrivelsen iøvrigt havde følgende ordlyd:

»Under henvisning til Deres ansøgning om deltagelse i ovennævnte udvælgelsesprøve beklager jeg at måtte meddele Dem, at udvælgelseskomiteen ikke har optaget Dem på listen over de ansøgere, der har fået adgang til at deltage i prøverne.

Som anført i pkt. 7 i afsnit II i den meddelelse, der er offentliggjort foran meddelelsen om udvælgelsesprøven (se EF-Tidende C 231, s. 3) er udvælgelseskomiteens arbejde fortroligt. Jeg har derfor ikke mulighed for at oplyse Dem om begrundelsen for beslutningen om ikke at give Dem adgang til prøverne«.

3 Det er sagsøgerens opfattelse, at denne afgørelse er ugyldig som følge af overtrædelse af væsentlige formkrav, idet den er helt uden begrundelse. Sagsøgeren mener endvidere, at den bestemmelse i meddelelsen fra Rådet, hvortil det henviser i sin skrivelse, ligeledes er ulovlig og i hvert fald uanvendelig. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

»Udvælgelsens arbejde er fortroligt. Som følge heraf kan der hverken gives meddelelse om grunden til en eventuel ikke-adgang til prøverne eller om de af ansøgeren opnåede points«.

4 Rådet anfører, at det i det foreliggende tilfælde drejer sig om en »udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver«, der er delt op i tre på hinanden følgende udvælgelsesstadier. Sagsøgeren fik adgang til udvælgelsesprøvens første stadium, der omfatter en gennemgang af ansøgernes kvalifikationsbeviser. Først på procedurens andet stadium, der gælder udfærdigelsen af en liste over de ansøgere, der får adgang til selve prøverne, blev sagsøgerens ansøgning vraget. Rådet gør gældende, at dette stadium af udvælgelseskomiteens arbejde er omfattet af tavshedspligt, således som Domstolen har anerkendt det i en fast praksis siden dommen af 14. juni 1972 i sag 44/71, *Marcato mod Kommissionen* (Sml. s. 105). Da det første afsnit af udvælgelsesprøven havde et positivt udfald for sagsøgeren, mens det andet stadium, som førte til hans udskillelse, var omfattet af tavshedspligten vedrørende udvælgelseskomiteens arbejde, er det Rådets opfattelse, at det ikke har pligt til at begrunde sin afgørelse.

5 Det af Rådet fremførte forsvar kan ikke tiltrædes. Det hviler på en urigtig fortolkning af omfanget af den tavshedspligt, der gælder for en udvælgelseskomitees arbejde. Princippet om denne tavshedspligt er fastslået i artikel 6 i Tjenestemandsvedtægtens bilag III for at sikre udvælgelseskomiteen uafhængighed og objektivitet i arbejdet ved at beskytte den mod enhver udefra

kommende indblanding eller pression — det være sig fra fællesskabsmyndigheden selv, fra de pågældende ansøgere eller fra tredjepart. Tavshedspligten er således til hinder for, dels at der videregives oplysninger om de enkelte komitémedlemmers stillingtagen, dels at der afsløres forhold, der angår en vurdering af de enkelte ansøgere eller disse indbyrdes. Tavshedspligten kan imidlertid ikke strækkes så vidt, at det kan afslås at give oplysning om objektive data og navnlig om de vurderingskriterier, der ligger til grund for udvælgelsen i de indledende stadier af en udvælgelsesprøve, således at personer, hvis ansøgninger er blevet afvist, inden de har aflagt personlig prøve, vil kunne gøre sig bekendt med den eventuelle begrundelse for deres udelukkelse.

6 Det bør tilføjes, at bedømmelsen af kravet om begrundelse er afhængig af de forskellige niveauer for og arter af udvælgelsesprøver, navnlig af antallet af ansøgere ved den pågældende udvælgelsesprøve. Ved udvælgelsesprøver med et stort antal deltagere, som ved den her i sagen omhandlede udvælgelsesprøve, bør begrundelsen for et afslag ikke være af et sådant omfang, at den udgør en urimelig belastning for udvælgelseskomiteens virksomhed og personaleafdelingens arbejde.

7 Selv ud fra disse mindstekrav må meddelelsen fra Rådets administration til sagsøgeren anses for utilstrækkelig. For det første er det ikke muligt for den læge læser at se af meddelelsen, at den på én og samme tid betyder, at den pågældende har fået adgang til udvælgelsesprøvens første stadium, men er blevet udelukket fra dens andet stadium. For det andet mangler den enhver form for begrundelse. Den omstændighed, at Rådet med de i EFT offenliggjorte bestemmelser på forhånd har meddelt ansøgerne, at der ikke vil kunne gives oplysning om en eventuel nægtelse af adgang til prøverne, kan ikke gøre forholdet lovligt, idet Rådet i selve denne meddelelse tillægger den tavshedspligt, der gælder for arbejdet i en udvælgelsesprøves udvælgelseskomité, en alt for stor rækkevidde.

8 Heraf følger, at den omtvistede afgørelse bør annulleres på grundlag af overtrædelse af væsentlige formkrav, idet den mangler enhver form for begrundelse.

Vedrørende sagens omkostninger

9 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, skal den part, der taber sagen, afholde sagens omkostninger.

10 Sagsøgte, som har tabt sagen, tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1. **Den afgørelse, hvorved udvælgelseskomiteen for den almindelige udvælgelsesprøve Rådet/LA/170 (italiensksprogede oversættere) afslog at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøven, annulleres.**

2. **Rådet tilpligtes at afholde sagens omkostninger.**

Touffait Pescatore Due

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. februar 1980.

For Justitssekretæren

J. A. Pompe

Assisterende justitssekretær

A. Touffait

Formand for anden afdeling